לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ



TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ו' דאבות

# שבת קודש פרשת שופטים – ו' אלול תשפ"א Shabbos Parshas Shoftim - August 14, 2021

. פלג המנחה עש"ק - 6:31 | הדלקת נרות שבת - 7:39 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:57 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:33 סוף זמן תפילה/הגר"א − 10:42 | שקיעת החמה שבת קודש − 7:56 | מוצש"ק צאת הכוכבים − 8:46 | צאה"כ / לרבינו תם − 9:08

נאמר: שפטים ושוטרים תתן לך' - על האדם לתת שופטים ושוטרים על המידה הנרמזת בתיבת 'לר' שאותיותיה הם 'כל'. ומינוי השופטים והשוטרים יהיו 'בכל שעריר אשר ה' אלקיר נותן לר' - בכל השערים שבזכות השמירה עליהם מזכה הקב"ה את האדם ונותן לו מידת 'כל' הנרמזת ב'לך'.

ואם אמור יאמר האדם אכז הבחירה בידי לשמור על העינים לבל יזונו ממראות אסורות. כמו כן הנני אדון על כח הדיבור שבי. וביכולתי לנטותו אל הטוב ולהתנזר מכל דיבור אסור, אולם אינני ארוז על כח השמיעה שבי. אמת הדבר שביכולתי להתרחק מכל אדם הידוע כמי שמחלל את דיבורו. כדי שלא להיכשל על ידו בשמועה רעה. אולם לפעמים אוכל להיכשל שלא במתכוויז מאנשים שמלכתחילה לא נחשדו על כך, ומה אעשה אם אכן אכשל בכגוז דא? על זה רומז הכתוב הלאה שעל השומע רעה על חבירו ידון אותו לכף זכות. כי גם אם כנים הדברים שנכשל במה שנכשל א"א לדונו לחובה. וכמ"ש הלל הזקו (אבות ב. ד) 'אל תדיז את חבירר עד שתגיע למקומו', וידוע שא' מן הצדיקים הפטיר על זה המאמר ואמר: 'ולידי מקומו לא תגיע לעולם'. כלומר. גם אם נדמה לו לאדם שנתקיימו אצלו כל מה שנתקיים בחבירו, והינו ניצב ועומד על מקום חבירו, יידע שלאמיתו של דבר אינו עומד על מקומו. וא"א לו לדונו לחובה. מאחר שאינו יודע את כל המתחולל בנפשו פנימה. זהו שאמר הכתוב ׳לשבטיר׳ – שידע האדם שאיז הוא וחבירו עומדים על מקום אחר. והרי זה כאילו הוא משבט א' וחבירו משבט אחר. ומידיעה זו יבוא לידי 'ושפטו את העם משפט צדק'. ולא יתרעם על אלו שמצאו בהם 'דופי' ולא יכשל עי"ז חלילה בלשונו. ואחר שזוכה האדם לשמירת אלו השלושה יסודות יזכה בקל להגיע אל המעלד העליונה היא מעלת הקרושה. ואחר שזוכה האדם למידת הקרושה הוא נקרא 'אדם

חי׳ שעליו לא שולטת כלל מיתת הנפש [ראה זוהר ח״א דף ריא.] עבודת ה' הם שווים. והיינו חובת האברים. וחובת הלבבות. ואם אלו הם שלמים. הוא 'תמים' עם ה' אלקיך. וא"כ לפי"ז י"ל דזהו הטעם שמצות אמונה נלמד מקרא "תמים" תהיה עם ה', והיינו שהאופן להיות "שלם" לגמרי בהשי"ת הוא רק עם לבו הוא שלם והיסוד היסודות לכל עניני חובת הלבבות מיוסד על "אמונה בהשי"ת" ומובן היטב מדוע הראשונים למדו מקרא זה מצות אמונה בהשי״ת.

ויש להוסיף עוד על זה, שכתב הרמ"א (או"ח סי' א'): "שויתי ה' לנגדי תמיד (תהילים טז. ח). הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים". וכתב הגר"א (שם): "ובמעלת הצדיקים - כמו שכתוב "איש צדיק תמים היה, את האלהים התהלך נח", וכן בחנוך, וכן באבות, "אשר התהלכו אבותי לפניו" (בראשית מ"ח) וזהו כל מעלת הצדיקים". עכ"ל הגר"א. דברים נוראים! שכל מעלת הצדיקים הוא זה שלבו "תמים" עם ה'!

איתא בנדרים (לב.): "אמר רבי יצחק: כל המתמים עצמו - הקדוש ברוך הוא מתמים עמו. שנאמר: עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם. א"ר הושעיא: כל המתמים עצמו - שעה עומדת לו. שנא' התהלד לפני והיה תמים. וכתיב: והיית לאב המון גוים", ע"כ. וביאר **המהר"ל** שכוונת הגמ', דמי שהוא 'תמים' עם ה' אלקיך, גם השי"ת הוא תמים עמו, ואין שום פגעים באים עליו! ובאמת זהו הכח של אמונה בהשי"ת שכח של "איז עוד מלבדו" שמגיז מכל יסורים ופגעים!

שפמים ושמרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלקיך נתן לך לשבמיד ישפטו את העם משפט צדק (מו-יח) - דרכי הקדושה ומעלת הזוכה בה איתא **מהאר"י הקדוש** שהמידה השישית הנקראת יסוד' נקראת גם כן 'כל', וכן 🥂 אנו רואים בפרק זיברך דוד' שבתפילת שחרית, שם מובא כל המידות העליונות שבהם מתפאר הקב"ה, באמרו: 'לך ה' ה'גדולה' [היא מידת החסד] וה'גבורה' וה'תפארת' וה'נצח' ה'הוד' כי 'כל' בשמים ובארץ' ע"כ, ותיבות האחרונות 'כי כל' מכוון להמידה השישית, נקראת כן על שם שהיא כוללת את כל המידות שלפניה. וגם כי הזהיר בה זוכה היות שלם בכל וזוכה לכל השובות שבעולם. והוה כדי שיזכה האדם להיות זהיר מידה זו מוטל עליו לשמור היטב על ה' שערים שבגולגולת הראש. והם ב' העינים וב' האוזנים והפה, אלו השערים הם המשפיעים העיקריים על קדושת האדם.

השמירה על העינים הוא דבר המובז מאליו. כי בהעדר שמירתם הם משמשים חלילה כשני סרסורי החטא. וכמו שאחז"ל (במדבר רבה י ב): 'העיז רואה והלב חומד וכלי המעשה גומרין'. גם הדיבור הוא גורם גדול לזה העווז, שכן כתוב בספר היצירה (פ"ו מ"ח) ש'ברית הלשון מכוון לברית המעור'. ועל כן מוטל על האדם להיות זהיר מאוד מאוד בדיבורו. וירחיק את עצמו מכל דיבור של איסור הכולל: לשוז הרע. ירכילות. שקר. ונבלות פה, וא"א לו לאדם להיות זהיר בדיבורו. אם לא שיהיה גם זהיר בשמיעתו. היינו שירחיק עצמו משמועות רעות של לשוז הרע ורכילות. כדי שלא ימשר גם הוא אחר המדבר חלילה. וגם אם נכשל האדם שלא מרצונו בשמיעת לשון הרע ראה לנכוז שלא לקבל את הדברים. וגם אם ישנם הוכחות ברורות שהדברים נכונים ראה לנכוז ללמד זכות על אותה מעשה. רמז לדברינו אנו מוצאים במקרא שלפנינו בו

# ליסודים מפות חרב אברתם דניאל אבשטיין שליטיא, בעמיס שדוז אברתם

תמים תהיה עם ה' אלקיך ... (יח-יג) - להיות 'שלם' עם ה' אלקיך דראשונים (**רמב"ז, ספר חרדים**) למדו מקרא זה המצות של אמונה ובטחון בהשי"ת. ויש לבאר, מדוע מצוה זה נקרא "תמים" מלשון "שלם" עם ה' אלקיך, הרי אפשר שקאי על וצוה אחרת, וצ"ב מדוע דוקא מצוה זה של אמונה בהשי"ת הוא "שלימות" האדם?

ויש לבאר זה על פי דברי **החובת הלבבות** (הקדמה) שהאריר טובה שיש ב' חלקים לעבודת ה'. א] חובת האברים - והיינו כל המצות שצריך האדם לעשות בגופו. כגון תפילין, ישיבת סוכה, אכילת מצות וכדומה. ב] חובת הלבבות - והם כל המצות התלויות בלבו של אדם. כגוז: להאמיז בה', לאהבו. ליראו. שלא להאמיז באלקים אחר. לבטוח בו. וכדומה, וכתב כל ספרו לבאר כל עניני חובת הלבבות. וכתב וז"ל. "וצריר שתדע, כי הכונה והתועלת במצוות הלבבות הם שיהיו גלויינו וצפונינו שוים ושקולים בעבודת השם, עד שתהיה עדות הלב והלשון והאברים שוה, ויצדיק כל אחד מהם את חברו ויעיד לו ולא יחלוק עליו ולא יסתור דבריו. והוא אשר יקראהו הכתוב תמים. באמרו תמים תהיה עם ה' אלהיך ואמר תמים היה בדורותיו, ואמר הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו, ואמר אשכילה בדרך תמים מתי תבא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי". עכ"ל. הרי האופן להיות "שלם" לגמרי בהשי"ת. היינו רק אם ב' החלקי

#### A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus and the Kitchen (8)

Milchig and Fleishig Bread. The Issur and its Reason.

Chazal (1) prohibited baking milchig or fleishig (even poultry) bread because one might come to eat with the opposite type. For example, one might spread butter on *fleishig* bread or wrap a hot dog with *milchig* bread. If one did bake them (without the following *heterim*, see further) it cannot be eaten even alone or with its own type. Even if one baked it especially to eat alone, or did not know about the *issur* when it was baked, it is still prohibited to eat (2).

**Heterim.** The following cases are permitted:

- supply for one's family. Since the bread will be gone in a short time, we are not scared of mistakes.
- reminder not to treat it as regular bread.

**Note:** These *heterim* are only at the time of baking. If he baked it in a way that it became assur, he cannot make it permitted later on by changing its shape or dividing it into smaller portions and giving it to different families.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך וזיו שערו שיש הא מאון מו"ר הרב ברוך וזיו שערו שיש הא ברוך, קליבלנד הייטס **Mezonos.** There are two types of *mezonos*. Those that are eaten with *milchigs* and *fleishigs* like regular bread, and sweet types of *mezonos* that are not usually eaten with meat. The first type, such as crackers, flat breads and non-sweetened kichel, are included in the *issur*, because they are eaten with all types of foods. Examples of this are: Crackers with liver and flat breads with cottage cheese. However, sweet mezonos, such as cakes and cookies, which are rarely eaten together with meat are fine

**After Baking.** Just as one should not bake his bread to become milchigs or fleishigs, similarly, he should not make his bread 1) If it is a small amount of bread, not more than that day's milchigs or fleishigs after the baking, unless it is at the time of eating or it will be recognizable that it became milchigs or fleishigs. However, to make it milchigs or fleishigs and then 2) If one shapes the dough in an unusual way, to act as a leave it around, where it won't be recognizable and people can come to make a mistake and eat it with the opposite type, it is also prohibited. If by mistake, it became *milchigs* or *fleishigs*, he can make a *siman* in the bread or divide it and give different families small amounts (4).

We will continue next week iv"H.

and therefore, they can be made milchigs (3).

## בין הריחיים – תבלין מדף היומי – סוכה לז:

בשר לנטילת the **Mechaber** says that the whole day is, תרנ"ב וה מושיעה גא דברי ב"ה", the **Mechaber** says that the whole day is תרנ"ב. לולב. However, since "זייקר מצות נטילת לולב בשעת הלל", we take it in the morning. The Mechaber ends by saving that 'עיקר מצות נטילת לולב בשעת הלל" explains that this is תרמ"ד. The Mechaber says ביאור הגר"א. The Mechaber says שחרית אחר חזרת התפילה נוטלין הלולב ומברכין וגומרין הלל". because the עיקר זמו עיקר ומו is so we can be מנענע is "בשעת הלל" is so we can be מרענע. משנ"ב איי, משנ"ב ary tor הלל during אנא ה & ההדו א He brings that בנץ החמה before davening & are מנוהג the brings that בנץ החמה their succah אנא ה הא before davening & are מנוהג before davening מנוגא הי [תרנא, ל"ד] **משנ"ב** Earlier, the של"ה in the name of the תרנב,ס"ק ג'ן **מגן אברהם** Barlier, the של"ה Earlier וווי again later in *shul* by *Hallel.* This is also brought by the מנענע brings a שער הצינו of shaking the **Lulay** in the *Succah* בשם הארט"ל. There, in שער הצינו he is not sure & says that maybe the reason is, that as soon as one wakes up in the morning in the succah, he should immediately be מקיים מצות לולב. Or maybe this whole idea is על פי סוד.

R' Moshe Shternbuch shlit'a [מועדים וומנים ח"ב קטיז] that as long as one continues to hold the Lulav, he is being מקיים the mitzvah. Once he puts it down, when he picks it up again, he is then showing ביבות המצוה but it is not a continuation of the original עשיית המצוה. He says that he found that the preference of the ארמ"ל was to shake before Hallel, and only when there wasn't a succah near shul. did he shake prior to going to shul. Therefore, he suggests that even those who want to follow the ארט"ל should try to go into a succah before Hallel & this way, the initial סָקִים of the mitzvah will continue without putting down the Lulav, through Hallel, which is the optimal way.

R' **Moshe Feinstein zt" ו** מי"ח ח"ד ס' צט" says that maybe this מנהג to shake the *Lulav* before *davening* came about because of the א מדקדקים & carried the *Lulav* all day. They probably carried it to *shul* in a way that they could be יוצא so they made the beracha right away before heading out to shul in order to make it עובר לעשייתן. Nowadays, when we aren't like them, one should wait until נטילת לולב because ארדיר is אחרית. א שחרית. פסחים לו. שריע יו"ד צ'ז (ג) ערוד השלחן ה' (ג) חכמת. הדיר ושאינו תדיר תדיר קודם הלל because הלל.

'אדם נ' (4) ערוד השלחו ט

#### הוא היה אומר

R' Shneur Zalman of Liadi zt"l (Baal HaTanya) would say:

יכי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור''' - The *Torah* compares a human being to a 'tree of the field.' Because a tree that does not bear fruit is a barren tree. In other words, a person can be fluent in the entire Torah and Talmud and still be considered 'barren,' chas v'sholom. A Jew must produce 'fruit.' For what benefit is there in your learning and Divine service if you do not bear 'fruit'' - if you do not cause your light - the light of your *Torah* - to shine upon another Jew?"

A Wise Man would say:

"The **Arizal** points out that the first letters of "אלול" spell "אלול". This allusion is found by an עיר מקלט, a city of refuge, since Elul is an עיר מקלט in the sense that it is an עת רצון for Hashem to accept sincere Teshuva on our past sins."

Printed By: Mailway Services. Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Be Aware - to Revere!

103.773 Study HIS areatness!

Mazel Tov to Mark & Tzippy Kogan on the bar mitzvah of AharonYisraelTzviHaKohain. May he grow in Torah & Y'Sh

855.400.5164

## מעשה אבות .... סימן

ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט ... (יו-מ)

The job of a *Tzaddik* is to elevate the *neshamos* of *Yidden* and bring them ever closer to their Father in Heaven. This role is well illustrated by the following story which was recorded by **R' Tzvi Hirshorn** zt'l Hy''d (Rav of Yebrozna in Galicia).

It was Shabbos Mevorchim in the vast shul of the holy Rebbe, R' Yisroel Friedman zt''l of Chortkov, R' Meir Shapiro zt"1, who was then a young man and Ray in the town of Sonik, had come to spend Shabbos in the company of his Rebbe.

After krias haTorah had ended, the door of the Chortkover Rebbe's private room suddenly opened and there on the threshold stood his radiant form. "I honor R' Meir Shapiro with Rosh Chodesh bentching and Mussaf," the Rebbe declared. In Chortkov it was a very rare event for the *Rebbe* himself to honor anyone with *davening* before the congregation. Normally this was left totally to the *gabbai's* discretion. R' Meir, however, was known not only to be a brilliant *talmid chacham*, but also a genius of the emotion and the heart. His fiery tefillos captivated the hearts of all who heard them and his davening softened even someone who had a heart of stone. And so with his beautiful and melodious voice R' Meir walked up to the amud. He davened Mussaf with such emotion that the thousands of listeners were completely caught up with his devotion.

After davening the Rebbe invited R' Meir into his room, where he remained for some time. When he emerged, R' Meir's face was radiant with joy. Later on, while eating the Shabbos meal together with the other chassidim, R' Meir related a small snippet from his conversation with the Rebbe. The Rebbe had revealed to him what his mission in this world was to be. Since the *Rebbe* had mentioned R' Meir's gift for *davenine*, and his ability to inspire others, R' Meir had asked him, "If my power of *tefillah* is so great, perhaps I should become a regular *chazzan*?"

The Rebbe pondered his chassid's question and after a few moments of silence, he answered. "I would like to tell you a story about the *Rebbe*, **R'** Zishe of Annipoli z''l. R' Zishe was once on his travels, going from town to town. Eventually he reached the town of Zalkova where he made his way to the local *shul*. The *Ray* of the town, who was known as **R' Yuzpah**, was delivering a complicated *shiur* at the time, and thus no one took any notice of R' Zishe as he took a place at the back of the shul. Although R' Zishe was dressed in worn-out clothes and had the appearance of a beggar, R' Yuzpah sensed that there was more to him than met the eye. 'What is it about you that so special?' R' Yuzpah asked him after the *shiur* concluded.

"I have no special traits,' R' Zishe answered. 'I hardly know how to learn. The only thing I know is to daven a little bit.'

"R' Yuzpah wasn't satisfied with the answer. Which Yid does not know how to dayen? Perhaps R' Zishe could show him what he meant that he knows how to daven a little bit. The two of them entered a side room and R' Zishe started to instruct his host in the secrets of tefillah and the Kabbalistic ideas contained in every word, until R' Yuzpah could not contain his amazement. 'You are indeed, a very special person. I can see that I do not yet know how to daven properly,' R' Yuzpah exclaimed. 'Perhaps I should leave my post and follow you, so that I should at least learn how to *daven* properly?'

"R' Zishe, however, refused to allow R' Yuzpah to leave his post. He told him, 'Chazal have told us that just like no two people look the same, similarly no two people have the same inner mind and attitude. Accordingly, every person has been given a different task to perform in this world, one to which only he is suited according to the way he has been created. Your job is to sit and learn and give *shiurim* and my job is to *daven*.' The Zalkova Rov accepted this decision."

The Chortkover Rebbe finished his story and, turning to R' Meir Shapiro, he said, "You have the gifts and potential to become a great *Torah* disseminator in the world. You have the ability to establish *yeshiyos* and produce fine *talmidim*. This must be your goal! As for *davening* and inspiring *Yidden* to greater *kavanos*, that you can leave to me, that is my job."

"With these words," R' Meir concluded, "the Rebbe directed me on my life's mission. He showed me that I had been appointed to educate the younger generation and to spread the *Torah* far and wide." (Rebbes of Chortkov, by R'Y. Friedman, Artscroll publications)

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומכן אדם חציר ינתן ... (שעי' נא-יב) A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DIAGONAL TO THE WEEKLY DIAGONAL

The opening words of the *Haftorah* encapsulate *Hashem's* "feels" that pain as well. Incredibly, this idea of being a part powerful message of comfort for Klal Yisroel. Yeshaya of the Almighty extends even further, and *Chazal* say that Hashem would never impart good or bad in this world if there is no one on earth to receive it. The reasoning is because, as Hashem's extension in this world, humans have the ability to ensure that nothing that *Hashem* bestows is unrecognizably

forge ahead. But why is the double expression necessary? The Kedushas Levi, R' Levi Yitzchak M'Berditchev zt" explains that Hashem hinges His own completeness in this world on the worthiness of humankind - and specifically the Jewish Nation. In fact, Chazal (סנהדרץ מו.) say that Hashem considers human beings to be an extension of Himself and when a person feels personal pain. *Hashem* 

HaNavi exclaims "אנכי אנכי הוא מנחמכם" - a declaration that

only through *Hashem* will the Jewish people discover the

true source of comfort, thereby encouraging them to muster

the courage to pick up the shattered pieces of their lives and

Therefore, the aforementioned double expression was in fact a powerful message reassuring Klal Yisroel that despite all the destruction that *Hashem* allowed to happen, He (אנכי) was still Himself (אנכי) - in the sense that he saw the Jewish people as His extension and that nothing would ever change that fact. Thus, there could be no greater comfort than that

changed, thereby ensuring Hashem's dominance in this world.

מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילד

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

As Bnei Yisroel prepare for war in the parsha, the Kohen Hamashiach (anointed Kohen) is told to announce the military deferments for certain individuals. The first exception is one who built a house and, as **Rashi** explains the words. "ולא דר it refers to one who did not vet live in it. The question that struck me was, why didn't the *Torah* just say ארבר" which literally means "he did not live there"? Why "ולא חנכו" which seems to connote an *inyan* of *chinuch*?

Rashi says that a person not living in his brand new house is דבר של עגמת נפש - a cause for pain and anguish. My machshava here is that simply not moving into one's new home should not be a cause for such "anguish." Rather, a person eagerly longs to start a chapter of life in his own new home, based on the *chinuch* and education he has been imbued with in his formative years. To start building his own legacy, with future doros perpetuating the way a Yid should live. If he perishes in battle before he can accomplish that task ... now that is a cause for deep pain. Hence, the *Torah* doesn't just say "ולא דר בהי" but rather, "ולא חנכו" - he wasn't yet *mechanech* his home in his own unique fashion.

There is a fascinating **Targum Yonasan** here. He learns that each person here - the new homeowner, the vineyard owner, or the newly engaged man - each did an aveira associated with his respective item. For example, he built his house but he didn't put up a mezuza. The chosson, he explains with penetrating insight, did not yet make his wife happy. And that may be sufficient cause for him to die in warfare. Why? Because our wives make our homes the ideal place for *chinuch*, as the Torah says, "ואל תטש תורת אמך". They are, therefore, deserving of our everlasting appreciation, even before the chasuna! And this concept isn't limited to shana rishona. It's never too late to make (keep) them happy by showing our gratitude for their integral part in ensuring that our homes are the ideal places of *chinuch* which will *be"H* give us *rov nachas*!

#### משל למה הדבר דומה

לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל ... (יז-יא) משל: When he needed to recite *Kaddish*, a Jewish college professor would daven at the Los Angeles yeshivah headed by **R' Simcha Wasserman** zt"l. Once, this academic asked the Rosh Yeshivah a question. "We are both teachers," he said. "You impart knowledge and I impart knowledge. What is the essential difference between us? The *Torah* you teach is a stream of wisdom and I teach advanced math, also a stream of wisdom. Why do you consider yourself more fortunate?"

Gently, R' Simcha asked the man how many students he had. He said that he had taught hundreds of students over the years, perhaps thousands. "How many of them have invited you to their wedding?" R' Simcha asked. The professor looked at him in surprise. "To their weddings? Why would they invite me to their weddings? I am their teacher, not their friend."

R'Simcha smiled. "In our *yeshivah*, a student would never consider getting married without the teacher. We do not give them information, we give them life."

במשל: A Rebbi and a Talmid are connected not by wisdom alone, but by their shared bond, a vibrant, real cord of love and devotion, because *Torah*, and *daas Torah*, is Divine. Explains R' Yaakov Bender shlit'a, much like when a parent says something whose reasoning you do not completely understand, but you accept that it comes from a place beyond your comprehension and every word is meant for your gain, so too a Talmid Chacham. When a Gadol Hador speaks, even "even if he tells you about right that it is left and about left that it is right," you must follow him. Because one who gives over the *Torah* is connected to the power and might of Sinai, the truth of the Divine word we heard there; when a *Gadol Hador* speaks, his word is reality.

ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויםלת דברי צדיקם ... (מו-ימ)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The *Torah* teaches us that bribery and flattery blind the eyes of even the wisest of men - so you can just imagine how in affects all the rest of us who are not so wise! It is clear from here that regardless of how smart, how intuitive or intelligent any mortal human is, once he is biased he will not be able to see the truth! The **Chofetz Chaim** zt"l derives a deeper meaning to this *posuk*. He explains that there is no greater bias than every person's desire to see himself in a positive light! We never want to see any faults in ourselves. Our own minds can literally "bribe us" to believe that we are perfect and have nothing to fix. It is amazing that when we see annoying traits in others that we ourselves have, somehow it is less than perfect - by them - not by us! For example, we may see ourselves as IDEALISTIC while others are UNREALISTIC. We see ourselves as open and honest, while others who say the same exact things are "tactless." We might see ourselves as spiritual and lofty while others are "not with the program" or have their "heads in the clouds"! It is astounding when we realize how much our *yetzer hara* can blind us and prevent us from seeing ourselves as we really are.

This famous posuk is actually referring to a judge and there is no better time to truly "judge" ourselves than in the month of *Elul*. NOW is the time that we must introspect and judge our actions, words and even thoughts! But how can we be truly honest with ourselves if we are blinded by our own prejudices?

**Rabbi Zelig Pliskin shlit'a** gives us some practical advice. He says that we must make every effort to view ourselves as if we are reviewing the life of a total stranger, a person about whom we are totally objective. We must make every effort to see ourselves as we are, with all our faults and limitations.

Don't be afraid to see who you really are - it is the only way you can truly grow spiritually and improve your character.